

Księga Wyjścia

Rozdział 4

1. Na to powiedział Mojżesz: A jeśli nie uwierzą i nie usłuchają słów moich, lecz powiedzą, że Pan nie ukazał mi się wcale? 2. Wówczas Pan zapytał go: Co masz w ręku? Odpowiedział: Laskę. 3. Wtedy rozkazał: Rzuć ją na ziemię. A on rzucił ją na ziemię, i zamieniła się w węża. Mojżesz zaś uciekał przed nim. 4. Pan powiedział wtedy do Mojżesza: Wyciągnij rękę i chwyć go za ogon. I wyciągnął rękę, i uchwycił go, a stał się znów laską w jego ręku. 5. Tak uczyni, aby uwierzyli, że ukazał się tobie Pan, Bóg ojców ich, Bóg Abrahama, Bóg Izaaka i Bóg Jakuba. 6. Ponownie rzekł do niego Pan: Włóż rękę w zanadrze! I włożył rękę w zanadrze, a gdy ją wyjął, była pokryta trądem [białym] jak śnieg. 7. I rzekł znów: Włóż rękę w zanadrze! I włożył ją ponownie w zanadrze, a gdy ją po chwili wyciągnął, była taka jak reszta ciała. 8. Tak więc, jeśli nie uwierzą i nie przyjmą wymowy pierwszego znaku, uwierzą wymowie drugiego znaku. 9. A gdyby nie uwierzyli nawet tym dwom znakom i nie zważali na mowę twoją, wówczas zaczerpniesz wody z Nilu i wylejesz na suchą ziemię; a woda zaczerpnięta z Nilu stanie się krwią na ziemi. 10. I rzekł Mojżesz do Pana: Wybacz, Panie, ale ja nie jestem wymowny od wczoraj i przedwczoraj, a nawet od czasu, gdy przemawiasz do Twego sługi. Ociężałe są usta moje i język mój zeszywniał. 11. Pan zaś odrzekł: Kto dał człowiekowi usta? Kto czyni go niemym albo głuchym, widzącym albo niewidomym, czyż nie Ja, Pan? 12. Przeto idź, a Ja będę przy ustach twoich i pouczę cię, co masz mówić. 13. Lecz Mojżesz rzekł: Wybacz, Panie, ale poślij kogo innego. 14. I rozgniewał się Pan na Mojżesza, mówiąc: Czyż nie masz brata Aarona, lewity? Wiem, że on ma łatwość przemawiania. Oto teraz wyszedł ci na spotkanie, a gdy cię ujrzy, szczerze się ucieszy. 15. Ty będziesz mówił do niego i włożysz te słowa w jego usta. Ja zaś będę przy ustach twoich i jego i pouczę was, co winniście czynić. 16. On zamiast ciebie będzie mówić do ludu, on będzie dla ciebie ustami, a ty będziesz dla niego jakby Bogiem. 17. A laskę tę weź do ręki, bo nią masz dokonać znaków. 18. I odszedł Mojżesz, a wróciwszy do swego teścia, Jetry, powiedział mu: Pozwól mi pójść z powrotem do braci moich, którzy są w Egipcie, abym zobaczył, czy są jeszcze przy życiu. Jetro powiedział do Mojżesza: Idź w pokoju. 19. Pan powiedział do Mojżesza w Madian: Wracaj do Egiptu, gdyż pomarli wszyscy ci, którzy czyhali na twoje życie. 20. Wziął Mojżesz swą żonę i synów, wsadził ich na osła i powrócił do ziemi egipskiej. Wziął też Mojżesz ze sobą laskę Boga. 21. Pan rzekł do Mojżesza: Gdy będziesz powracał do Egiptu, pamiętaj o władzy czynienia wszelkich cudów, jaką ci dałem do ręki, i okaż ją przed faraonem. Ja zaś uczynię upartym jego serce, tak że nie wypuści ludu. 22. A wtedy ty powiesz faraonowi: To mówi Pan: Synem moim pierworodnym jest Izrael. 23. Mówię ci: Wypuść mojego syna, aby Mi cześć oddawał; bo jeśli zwlekać będziesz z wypuszczeniem go, to Ja zabiję twego syna pierworodnego. 24. W czasie podróży w miejscu noclegu wyszedł Pan naprzeciw Mojżesza i chciał go zabić. 25. A Sefora wzięła ostry kamień i odcięła napletek swego syna i dotknęła nim nóg Mojżesza, mówiąc: Oblubieńcem krwi jesteś ty dla

mnie. **26.** I odstąpił od niego [Pan]. Wtedy rzekła: Oblubieńcem krwi jesteś przez obrzezanie. **27.** Powiedział Pan do Aarona: Wyjdź naprzeciw Mojżesza na pustynię. Wyszedł więc, a gdy go spotkał w pobliżu Góry Bożej, ucałował go. **28.** Mojżesz opowiedział Aaronowi o wszystkich słowach Pana, który go posłał, oraz o wszystkich znakach, jakie polecił mu wykonać. **29.** Poszli więc Mojżesz i Aaron. A gdy zebrali całą starszyznę Izraelitów, **30.** powiedział Aaron wszystko to, co Pan mówił Mojżeszowi, ten zaś wykonywał znaki na oczach ludu. **31.** I uwierzył lud, gdy usłyszał, że Pan nawiedził Izraelitów i wejrzał na ich ucisk. A ukłękawszy, oddali pokłon.

Biblia Tysiąclecia, wydanie V.
Prawo autorskie © 1999, Pallottinum. Wszelkie prawa zastrzeżone.
Copyright © 1999 by Pallottinum. All rights reserved.